

direktioner, maa jeg bestemt hævde, at vi maa søge at udrydde denne Demoralisation der, hvorfra den maa forudsættes at stamme, nemlig foroven. Jeg tror, at det er fuldstændig sømmeligt at udtale dette, og i alt Fald vilde jeg næppe, selv med den bedste Opdragelse, kunde komme til den Opfattelse, at det skulde være mindre heldigt at udtale sig saaledes paa dette Sted. For Resten er jeg den højtærede Minister taknemmelig, fordi jeg har faaet Lejlighed til at udtale mig udførlig om Sagen. Men jeg fastholder altsaa, at jeg ikke beskylder nogen for Misbrug ved Besættelsen; hvad jeg har udtalt her, er, at naar der er Strid mellem Skoledirektionen og Sogneraadet, kommer det lige saa ofte fra den ene Side som fra den anden, og hyderligere udtalte jeg, at naar der var slige Stridigheder til Stede, kom det efter al Rimelighed af, at der stod en lige saa myndig Mand i Provstens Klæder som i Spidsen for Sogneraadet.

Formanden (Sofus Høgshøj): Da det først var anden Gang, det ærede Medlem havde begæret Ordet, har jeg ikke villet affstøre ham det, skønt hans Tale var længere, end man kunde formode, da han sit Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgshøj): Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Min Bemærkning angaar nærmest det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Ving). Det kan selvfølgelig ikke falde mig ind nu at rejse en Debat med det ærede Medlem om Valgkredsloven eller om Rjøbenhavns Særstilling med Hensyn til Skolevesenet. Det er jo et Faktum, at Rjøbenhavn har en Særstilling over for det øvrige Land. Jeg skal ej heller hyderligere diskutere Spørgsmaalet om fattige Børns Bøpsning. Jeg kan dog saa godt forstaa, at Rjøbenhavnerne gerne ville, at det skal være Staten, der sørger for de fattige Børns Bøpsning. Selv om det gjaldt for hele Landet, vilde det blive en væsentlig Omflytning af den nuværende Fattighyrde til Stade for Landet og til Fordel for Rjøbenhavn og Bjerne. Det ærede Medlem sluttede med en Beklagelse af, at jeg endnu ikke havde forstaaet Begrebet: den fælles Folkefole. Det er i det hele taget vanskeligt at forstaa, hvad de Herre mene med

dette Begreb; thi de have hver sin Mening. Det ærede Medlem for Horsens (Wulff) lagde en Betydning ind i Begrebet: „den fælles Folkefole“ og Rigsdagsmanden for Rjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Ving) havde en anden Opfattelse deraf. Han sagde i al Almindelighed, at „en fælles Folkefole“ var en god Skole, som alle kunde være bekendt at gaa i. Men jeg har dog ikke just forstaaet ved dette Begreb, hvad der fandt sit Udtryk i disse Ord. Jeg maatte være berettiget til at tro, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klaun) i sit første Foredrag havde udtrykt, hvad der skal forstaaes ved en virkelig fælles Folkefole, nemlig en tvungen Skole, som Staten overtager og leder, og hvori den tvinger alle Børn til at gaa. Nu hører jeg, at ogsaa dette ærede Medlem er gaaet bort fra denne Opfattelse, at det ikke en Gang er Socialisternes Mening. Jeg vil dog, før Diskussionen slutter, hævde, at jeg var fuldt berettiget til at gaa ud fra, at det var det socialdemokratiske Standpunkt, der fandt sit Udtryk i det ærede Medlems første Foredrag, nemlig at „den fælles Folkefole“ er en Skole, der overtages og ledes af Staten, og hvorhen alle ere pligtige at sende deres Børn. Det skal jeg dokumentere af Rigsdagsstibende, af hvilken jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse de Ord, der findes af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds paa Spalte 951: „Det, vi fordre, er: en fælles Folkefole, en Folkefole, som er fælles for alle Landets Børn med obligatorisk Undervisning, i alt Fald indtil en vis Alder. Om denne Aldersgrænse skulde sættes ved 10 Aar eller 11 Aar eller en anden Alder, kan der naturligvis diskuteres, men den Fordring, vi stille, er, at Folkestolen skal være fælles for alle Landets Børn.“ Hvis det ikke er den tvungne Skole, saa ved jeg ikke, hvad Meningen er dermed. Det ærede Medlem udtalte endvidere: „Det vilde nemlig bidrage til, at de, der nu staa som lunkne Benner eller som skjulte eller aabenbare Modstandere af Folkestolen, vilde lase deres Kærlighed og Interesje paa Folkestolen. I det Øjeblik de, der styre hele Samfundet, lige fra de høje Ministre og ned til Sogneforstandere paa Landet, være tvungne til at sende deres Børn hen i Folkestolen, kunne vi være overbeviste om, at alle disse vilde faa den største Kærlighed og Interesje for Folkestolen“ og saa søjer han til...

Formanden (Sofus Høgshøj): Det er tilstrækkeligt, at det ærede Medlem